

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
Fakulta právnická
Katedra správního práva

Posudek diplomové práce

Název práce: **Reforma správního práva trestního**
Diplomant/ka: **Josef Hlinka**
Autor posudku: **doc. JUDr. Martin Kopecký, CSc.**

Posuzovaná diplomová práce o rozsahu 59 stran číslovaného textu (bez titulních stran, obsahu, resumé a seznamu literatury) se věnuje některým aspektům změny právní úpravy přestupků, označené diplomantem jako reforma správního práva trestního. Diplomant vyšel při jejím zpracování z dostupné literatury, pozitivní právní úpravy, vybrané soudní judikatury a ze získaných poznatků ze správní praxe. Zpracovávané téma lze považovat s ohledem na proběhlé změny v pozitivní právní úpravě za aktuální.

Diplomant předložil práci pečlivě zpracovanou, prokázal schopnost práce s právními texty, literaturou i judikaturou. Práce je logicky členěná, bez výraznějších jazykových nedostatků.

Škoda, že diplomant nenaplnil plně zadání diplomové práce, když podle jím připravených zásad se měl věnovat nejen zásadám správního práva trestního, ale též využitelnosti trestněprávních zásad (to učinil jen velmi okrajově). Rovněž postrádám komplexnější „zhodnocení aplikovatelnosti historické judikatury na novou úpravu“.

Z připomínek k textu diplomové práce uvádím:

- ke str. 1, 6 aj.: diplomant měl při citaci publikací vydaných kolektivem autorů jasně uvést, že jde o dílo kolektivu (nestačí uvést „Hendrych, D. Správní právo ...“, ale mělo být „Hendrych, D. a kolektiv. Správní právo ...“), a rovněž měl být uveden konkrétní autor, jehož text diplomant cituje (je-li konkrétní autor z knihy zjistitelný);
- ke str. 4: u díla, jehož autorem je výhradně J. Hoetzel, se jeví jako velmi zvláštní a metoucí uvádět vedle něho další jméno (Horák, Ondřej). Čtenář si může myslet, že oba jmenovaní jsou editory knihy;
- ke str. 6: není jasné, z čeho diplomant dovozuje, že by snad speciální zákony byly ve vztahu speciality k zákonu č. 251/2016 Sb. (zná nějaký příklad takové speciality?);
- ke str. 11: text o skupině tzv. jiných správních deliktů fyzických osob je nesrozumitelný. Tato skupina zahrnovala do cca osmdesátých let XX. století správní delikty, které ve vnějších právních vztazích postihovaly příslušné státní orgány (např. inspekce) pracovníky „organizací“ (v dnešním chápání právnických osob). Od devadesátých let se tato dřívější skupina jiných správních deliktů fyzických osob se postupně omezovala, naproti tomu začali být odpovědni podnikatelé – fyzické osoby, případně se do této skupiny řadily správní delikty fyzických osob, které z jakéhokoli důvodu nebyly řazeny mezi přestupky;
- ke str. 20: zásada nemo tenetur ... je chybně řazena jak mezi hmotněprávní zásady (tou není), tak i procesní zásady;

- ke str. 33: autor měl detailněji probrat význam zásady zákazu reformace in peius, zejména to, zda se uplatní i v případě, kdy odvolací správní orgán zruší původní rozhodnutí a vrátí věc k novému projednání a rozhodnutí správnímu orgánu I. stupně;
- ke str. 47: odpovědnost právních nástupců za správní delikty se nevyvozovala v minulosti jen v judikatuře, ale předvíдалy ji i některé pozitivně právní úpravy – zákon o ochraně hospodářské soutěže a zákon o významné tržní síle při prodeji zemědělských a potravinářských produktů a jejím zneužitím.

Text práce byl ověřen systémem THESES.CZ, podle něhož je nejvyšší míra podobnosti práce s jinými texty rovna okolo 0 %.

Celkově hodnotím diplomovou práci tak, že splňuje požadavky kladené na tento stupeň kvalifikační práce, s předběžnou klasifikací velmi dobře.

Doporučuji diplomantovi, aby se v rámci ústní obhajoby vyjádřil k otázce vztahu přestupků a pořádkových správních deliktů.

V Plzni dne 5. dubna 2019

doc. JUDr. Martin Kopecký, CSc.
oponent

